EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.7.30.
COM(2019) 358 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE

A 2017. évre vonatkozó éves jelentés az Európai Unióban végzett tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról

Tartalomjegyzék

1. BEVEZETÉS 2
2. JOGALAP 3
3. MÓDSZERTAN ÉS A TAGÁLLAMOKTÓL KAPOTT INFORMÁCIÓK 3
4. A TENGERI OLAJ- ÉS GÁZKITERMELÉSI ÁGAZAT AZ EURÓPAI UNIÓBAN 4
4.1. Létesítmények és termelés 4
4.2. Tengeri létesítményekkel összefüggő ellenőrzések, vizsgálatok, végrehajtási intézkedések és a szabályozási keret 8
5. ESEMÉNYADATOK ÉS A TENGERI LÉTESÍTMÉNYEK TEVÉKENYSÉGÉNEK BIZTONSÁGI TELJESÍTMÉNYE 10
6. KÖVETKEZTETÉSEK 12

1. BEVEZETÉS

Ez az Európai Bizottságnak az Európai Unióban végzett tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló második jelentése. Az első jelentés a 2016. évre vonatkozóan foglalkozott a biztonság kérdésével, és 2018 augusztusában jelent meg.

E jelentés jogalapja a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. június 12-i 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[1] (a továbbiakban: az irányelv). A jogszabály célja, hogy a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek során magas szintű biztonságot garantáljon a következők számára: a munkavállalók; a környezet; a tengeri fúrótornyok és berendezések; valamint az olyan gazdasági tevékenységek, mint a halászat és a turizmus. Az irányelv tagállamok által végrehajtott rendelkezései segítenek: i. a súlyos balesetek megelőzésében; ii. az események számának csökkentésében; valamint iii. a baleseteknek és az eseményeknek a következményeik enyhítése érdekében történő eredményes nyomon követésében.

A 2016. évi jelentéshez hasonlóan ezen éves jelentés célja: i. az Európai Unióban működő létesítmények számára és típusára vonatkozó adatok szolgáltatása; valamint ii. a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel összefüggő eseményekre – és e tevékenységek biztonsági teljesítményére – vonatkozó tájékoztatás nyújtása. Az elkövetkező években – miután további jelentések is rendelkezésre állnak – az éves jelentések sora a tagállamok tengeri olaj- és gázipari tevékenységei biztonsági teljesítményének nyilvántartásaként szolgál majd.

A jelentés alapjául a tagállamok által az irányelv előírásai alapján benyújtott éves jelentések és adatok szolgálnak. A Bizottság Bulgáriától, Ciprustól, Dániától, az Egyesült Királyságtól, Görögországtól, Hollandiától, Horvátországtól, Írországtól, Lengyelországtól, Németországtól, Olaszországtól, Romániától és Spanyolországtól kapott adatokat. A létesítmények többsége (378 létesítmény) az Északi-tengeren és az Atlanti-óceánon, míg 166 létesítmény a Földközi-tengeren, 8 a Fekete-tengeren, 2 pedig a Balti-tengeren található.

A tagállamok illetékes hatóságai 2017-ben rendszeresen ellenőrizték az illetékességi területükön található tengeri létesítményeket. Bizonyos eseményeket követően három tagállam (az Egyesült Királyság, Dánia és Hollandia) a jelentéstételi időszak alatt végzett vizsgálatokat. Az Egyesült Királyság biztonsági és környezetvédelmi aggályok miatt 16, súlyos baleset miatt pedig 2 vizsgálatot végzett el. A jelentéstétel ideje alatt is zajlott az egyik olyan vizsgálat, amelyet az Egyesült Királyság súlyos baleset miatt kezdeményezett. Dánia és Hollandia súlyos baleset miatt végzett el egy-egy vizsgálatot.

A tagállamok által megadott, különösen a balesetek számára és súlyosságára vonatkozó adatok a létesítmények számához viszonyítva azt jelzik, hogy az európai tengeri olaj- és gázipari ágazat 2017-ben jó biztonsági teljesítményt mutatott.

[1] HL L 178., 2013.6.28., 66. o.

2. JOGALAP

Az irányelv 25. cikkének megfelelően a Bizottság a tagállamok által bejelentett információk alapján a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és környezetre gyakorolt hatásáról szóló éves jelentést tesz közzé. A tagállamoknak minden év június 1-jéig kell benyújtaniuk a Bizottság részére az irányelv IX. mellékletében (3. pont) meghatározott információkat tartalmazó éves jelentést.

A tagállamok által a 25. cikk alapján benyújtandó éves jelentéseknek legalább a következő információkat kell tartalmazniuk:

a) a létesítmények száma, kora és helye;
b) az elvégzett ellenőrzések és vizsgálatok száma és típusa, továbbá az esetleges végrehajtási intézkedések, illetve büntető ítéletek;
c) az eseményekre vonatkozó, a 23. cikkben előírt egységes adatszolgáltatási rendszer szerinti adatok;
d) a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek szabályozási keretét érintő minden lényeges változtatás;
e) a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek teljesítménye.

Az előírt információ tagállamok általi közzétételére vonatkozó határidő a jelentéstételi időszakot követő év június 1-je (pl. a 2017. évre vonatkozóan 2018. június 1.).

A tagállamoknak jelentéseiket a 2014. október 13-i 1112/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletben meghatározott egységes formátumban kell elkészíteniük. Az említett végrehajtási rendelet a súlyos veszélyt jelző mutatókra vonatkozó információknak a tengeri olaj- és gázipari létesítmények üzemeltetői és tulajdonosai által történő megosztására szolgáló egységes formátumot, valamint a súlyos veszélyt jelző mutatók tagállamok által történő közzétételére szolgáló egységes formátumot[2] is meghatározza. A 2015. november 25-i keltezésű, bizottsági iránymutatásokat tartalmazó dokumentum[3] további konkrét információkat tartalmaz a végrehajtási rendeletről és a jelentéstétel formátumának gyakorlatban történő használatáról.

3. MÓDSZERTAN ÉS A TAGÁLLAMOKTÓL KAPOTT INFORMÁCIÓK

Az irányelv IX. mellékletének (3. pont) megfelelően a tagállamok kötelesek az 1112/2014/EU végrehajtási rendeletben biztosított sablonok használatával, világosan meghatározott információt szolgáltatni a tengeri olaj- és gázipari ágazatukban bekövetkezett eseményekről. A szolgáltatott adatoknak tartalmazniuk kell az EU-ban található tengeri olaj- és gázipari létesítményekre vonatkozó információkat, mint például azok száma, típusa, helye és kora. A tagállamoktól érkező jelentéseknek

[2] HL L 302., 2014.10.22., 2. o.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf

továbbá tartalmazniuk kell a következők számát: i. a tengeri létesítményeken végzett ellenőrzések, vizsgálatok és a meghozott végrehajtási intézkedések; ii. események kategória szerinti bontásban; és iii. személyi sérülések.

A tagállamokra vonatkozó adatokon túlmenően a Bizottság a tengeri térségek biztonsági teljesítményét is értékelte. A Bizottság ezt a 2016. évi jelentésben is elvégezte. E célból a Bizottság i. Németországot, Dániát, Franciaországot, az Egyesült Királyságot, Írországot és Hollandiát az északi-tengeri és atlanti térségbe; ii. Spanyolországot, Görögországot, Horvátországot, Ciprust, Olaszországot és Máltát a földközi-tengeri térségbe; iii. Bulgáriát és Romániát a fekete-tengeri térségbe; iv. Lettországot és Lengyelországot pedig a balti-tengeri térségbe sorolja.

A 2017. évi éves jelentéséhez a Bizottság a Bulgáriától, Horvátországtól, Ciprustól, Görögországtól, Hollandiától, Dániától, Németországtól, Írországtól, Olaszországtól, Lengyelországtól, Romániától, Spanyolországtól és az Egyesült Királyságtól kapott adatokat használta fel. Más tagállamok nem végeztek aktív tevékenységet a tengeri olaj- és gázipari ágazatban, vagy nem nyújtottak be az ezen jelentés szempontjából lényeges információt.

Az Egyesült Királyság kivételével a tengeri olaj- és gázipari tevékenységeket végző összes tagállam teljes körű adatot szolgáltatott az összes létesítményére vonatkozóan. Az Egyesült Királyság a jelentését azon létesítményekre korlátozta, amelyek kockázatértékelési dokumentációja hatósági felülvizsgálat tárgyát képezte (az irányelv 42. cikkének(2) bekezdése). Ez azt jelenti, hogy az Egyesült Királyságtól kapott, a vizsgálatokra, végrehajtási intézkedésekre, eseményadatokra és a tengeri létesítmények tevékenységének biztonsági teljesítményére vonatkozó információk 139 létesítményre korlátozódnak (az Egyesült Királyság kontinentális talapzatán 2017-ben található, összesen 188 létesítményből).

4. A TENGERI OLAJ- ÉS GÁZKITERMELÉSI ÁGAZAT AZ EURÓPAI UNIÓBAN

4.1. Létesítmények és termelés

Az EU vizein működő tengeri létesítmények[4] nagy többsége az Északi-tengeren található, pontosabban az Egyesült Királyság és Hollandia kizárólagos gazdasági övezeteiben (ezek az EU vizein működő tengeri létesítmények mintegy 34 %-át, illetve 28 %-át teszik ki). A Földközi-tenger térségében Olaszország a legaktívabb tagállam (az EU vizein működő összes létesítmény 25 %-ával), amelyet Horvátország követ. A Fekete-tenger térségében Románia rendelkezik kialakult tengeri olaj- és gázipari ágazattal, míg Bulgária éppen csak megkezdte a feltárási tevékenységeket a tengeri szénhidrogén-kitermeléshez, de termelési tevékenysége igen korlátozott. A Balti-tenger mentén elhelyezkedő tagállamokból származó jelentések alapján ebben a térségben csak Lengyelország

[4] A mobil tengeri fúrótornyok (Mobile Offshore Drilling Unit, MODU) nem képezik a 4.1. pontban foglalt elemzés tárgyát.

rendelkezik tengeri létesítményekkel (lásd az 1. táblázatot). 2017-ben az uniós vizeken összesen 554 termelő és nem termelő bejelentett létesítmény működött, ami 2016-hoz képest mintegy 5 %-os csökkenést (32-vel kevesebb létesítményt) jelent.

1. táblázat: Helyhez kötött létesítmények: „Létesítmény típusa" térség és tagállam szerint

Térség/Ország		**A létesítmény típusa**					**Teljes változás 2016-hoz képest**
		FMI	**NUI**	**FNP**	**FPI**	**Összesen**	
Balti-tenger		1	1	0	0	**2**	**0**
	Lengyelország	1	1	0	0	**2**	**0**
Fekete-tenger		7	1	0	0	**8**	**–1**
	Bulgária	0	1	0	0	**1**	**0**
	Románia	7	0	0	0	**7**	**–1**
Földközi-tenger		16	147	0	3	**166**	**+1**
	Görögország	1	1	0	0	**2**	**0**
	Olaszország	12	126	0	3	**141**	**+1**
	Spanyolország	1	2	0	0	**3**	**0**
	Horvátország	2	18	0	0	**20**	**0**
Északi-tengeri és atlanti térség		**143**	**212**	**1**	**22**	**378**	**–32**
	Egyesült Királyság	80	86	1	21	**188**	**–37**
	Írország	0	1	0	1	**2**	**0**
	Dánia	10	20	0	0	**30**	**+1**
	Hollandia	51	105	0	0	**156**	**+4**
	Németország	2	0	0	0	**2**	**0**
Összesen		**167**	**361**	**1**	**25**	**554**	**–32**

(*) FMI – helyhez kötött létesítmény személyzettel; FNP – helyhez kötött, nem termelési célú létesítmény; FPI – úszó kitermelő létesítmény; NUI – (rendszerint) felügyelet nélkül üzemeltetett létesítmények.

2017-ben az uniós vizeken 6 (az Egyesült Királyságban 5, Olaszországban pedig 1) létesítmény esetében jelentettek leszerelést. Ugyanebben az évben 2 (az Egyesült Királyságban 1 és Hollandiában is 1) új, rögzített létesítmény üzembe helyezését jelentették. Az úszó kitermelő létesítmények mozgása következtében egy további létesítményről érkezett bejelentés. Néhány

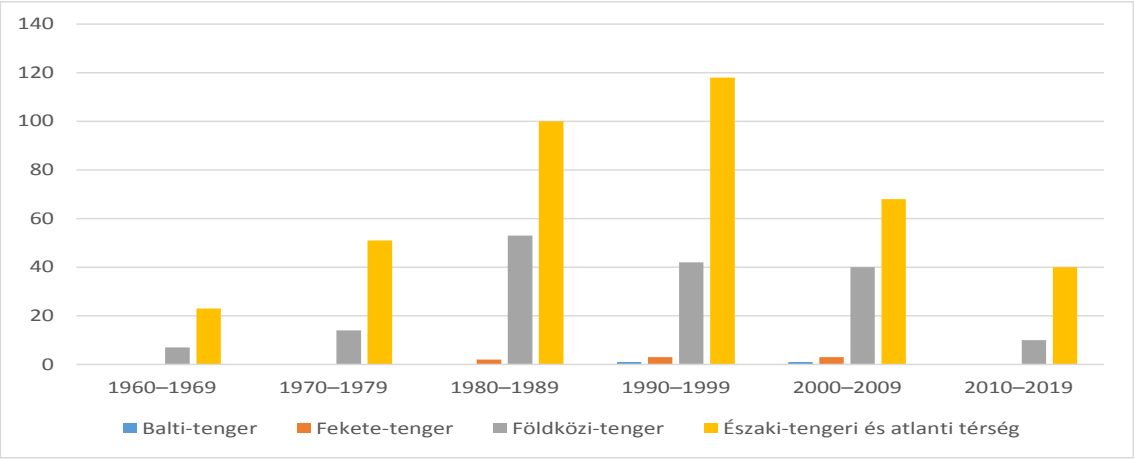
tagállam esetében a jelentési módszerek módosulása 2016-hoz képest szintén a létesítmények számának változását eredményezte.

Az uniós vizeken üzemeltetett tengeri létesítmények több mint felét 1980 és 2000 között helyezték üzembe. 2010 óta az új termelő létesítmények létrehozása jelentős mértékben csökkent az Északi-tengeren és az atlanti térségben, valamint a Földközi-tengeren (lásd a 2. táblázatot és az 1. ábrát).

2. táblázat: Az uniós vizeken megtalálható létesítmények száma, az üzembe helyezés évtizede és a térség szerint(*)

Üzembe helyezés évtizede	TÉRSÉG				
	Balti-tenger	**Fekete-tenger**	**Földközi-tenger**	**Északi-tenger és atlanti térség**	**Összesen**
Adatok nem állnak rendelkezésre				6	**6**
1960–1969	0	0	7	21	**28**
1970–1979	0	0	14	40	**54**
1980–1989	0	2	53	82	**137**
1990–1999	1	3	42	118	**164**
2000–2009	1	3	40	69	**113**
2010–2019	0	0	10	42	**52**
Összesen	**2**	**8**	**166**	**378**	**554**

(*) A 2016-ban bejelentett adatokkal összevetve a létesítmények üzembe helyezésének évére vonatkozó adatok a tagállamok 2017-es jelentéseiben kevésbé voltak hiányosak. Ezért van némi ellentmondás a két jelentéstételi évre vonatkozó adatok között.

1. ábra: Új rögzített létesítmények évtized és térség szerint

Az EU hazai kőolaj- és földgáztermelésének legnagyobb része (mintegy 94 %-a) az északi-tengeri és atlanti térségben folyik (3. táblázat). Messze az Egyesült Királyság a legnagyobb termelő, amelyet Hollandia és Dánia követ. Olaszország és Horvátország aktív termelők a Földközi-tengeren, míg a Fekete-tengeren jelenleg csak Románia rendelkezik érdemi olaj- és földgázkitermeléssel.

3. táblázat: Tengeri kőolaj- és földgáztermelés az EU-ban, kilotonna kőolaj egyenértékben (ktoe)

Térség/Ország		**Össztermelés 2017-ben ktoe-ben**	**Az EU összes %-ában**	**Változás 2016-hoz képest ktoe-ben**	**Változás 2016-hoz képest %-ban**
Balti-tenger		**229,92**	**0,20 %**	**107,01**	**46,5**
	Lengyelország	229,92	0,20 %	107,01	46,5
Fekete-tenger		**1 509,27**	**1,34 %**	**–49,62**	**–3,3**
	Bulgária	44,08	0,04 %	–17,7	–40,2
	Románia	1 465,19	1,30 %	–31,92	–2,2
Földközi-tenger		**4 692,36**	**4,15 %**	**–770,04**	**–16,4**
	Horvátország	691,20	0,61 %	–176,69	–25,6
	Görögország	146,16	0,13 %	–34,35	–23,5
	Olaszország	3 731,00	3,30 %	–486	–13,0
	Spanyolország	124,00	0,11 %	–73	–58,9
Északi-tengeri és atlanti térség		**106 620,27**	**94,31 %**	**–2 312,18**	**–2,2**
	Dánia	11 393,00	10,08 %	52	0,5
	Németország	1 070,00	0,95 %	31,91	3,0
	Írország	227,40	0,20 %	96,52	42,4
	Hollandia	12 986,00	11,49 %	–867	–6,7
	Egyesült Királyság	80 943,88	71,60 %	–1 625,6	–2,0
Összesen		**113 051,83**	**100,00 %**	**–3 024,82**	**–2,7**

4.2. Tengeri létesítményekkel összefüggő ellenőrzések, vizsgálatok, végrehajtási intézkedések és a szabályozási keret[5]

A tagállamok illetékes hatóságai rendszeresen ellenőrzik az illetékességi területükön található tengeri létesítményeket. A 4. táblázat tartalmazza a jelentéstételi év során a tengeri létesítményekben végrehajtott ellenőrzések számát. Az ellenőrzések száma általában a létesítmények számához igazodóan növekszik. A többi tagállammal történő összehasonlítás alapján különösen Olaszország és Németország illetékes hatóságai hajtottak végre a létesítmények számához képest viszonylag nagy számú ellenőrzést.

Az ellenőrzésekről érkezett adatok nagyjából hasonlóak a 2016-ban bejelentett adatokhoz. 2017-ben általánosságban kevesebb (630) ellenőrzésre került sor, mint 2016-ban (735). A létesítmények azonban több embernapot igényeltek (2017-ben 2 083 embernapot, szemben a 2016-os 1 913 embernappal). A 4. táblázat két további oszlopot is tartalmaz, amelyek az egy ellenőrzött létesítményre jutó embernapok arányát, valamint az ellenőrzött létesítményeknek az összes létesítmény számához viszonyított arányát mutatják tagállamonként. 2016-hoz hasonlóan Románia 2017-ben sem végzett ellenőrzéseket.

4. táblázat: A tengeri létesítményekben végrehajtott ellenőrzések száma 2017-ben, térség és tagállam szerint (*)(**)

Térség/Ország		**Ellenőrzések**	**A létesítményben ledolgozott embernapok száma (utazási időt nem számítva)**	**Ellenőrzött létesítmények száma**	**Egy ellenőrzött létesítményre jutó embernapok száma**	**Az ellenőrzött létesítmények összes létesítményhez viszonyított százalékos aránya**
Balti-tenger		**2**	**7**	**2**	**3,50**	**67 %**
	Lengyelország	2	7	2	3,50	67 %
Fekete-tenger		**1**	**0**	**1**	**0,00**	**11 %**
	Bulgária	1	0	1	0,00	100 %
	Románia	0	0	0	0,00	0
Földközi-tenger		**304**	**378**	**96**	**3,94**	**56 %**
	Horvátország	12	2	6	0,33	30 %
	Ciprus	2	9	1	9,00	50 %

[5] HL L 178., 2013.6.28., 78. o.

Az irányelv 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint az illetékes hatóság szabályozói feladatai: az üzemeltetők és tulajdonosok ezen irányelvnek való megfelelésének felügyelete, ideértve az ellenőrzéseket, a vizsgálatokat és a végrehajtási intézkedéseket.

	Görögország	0	0	0	–	–
	Olaszország	289	366	88	4,16	61 %
	Spanyolország	1	1	1	1,00	33 %
Északi-tengeri és atlanti térség		**323**	**1 698**	**225**	**7,55**	**56 %**
	Dánia	18	62	15	4,13	41 %
	Németország	10	10	2	5,00	100 %
	Írország	3	32	2	16,00	67 %
	Hollandia	60	41	49	0,84	30 %
	Egyesült Királyság	232	1 553	157	9,89	80 %
Összesen		**630**	**2 083**	**324**	**6,43**	**56 %**

(*) A normalizált értékek az adott joghatóság területén működő összes (azaz rögzített és mobil) létesítmény számát tartalmazzák. A Térség/Összes szám azt is figyelembe veszi, hogy 2017-ben négy mobil létesítményről állapították meg, hogy egynél több joghatóság területén (az északi-tengeri térségben) működik.

(**)A táblázat az olyan tagállamoktól származó információkat tartalmazza, amelyek joghatóságának területén 2017-ben legalább egy tengeri létesítmény volt.

Az irányelv 18. cikke bizonyos, a joghatóságuk területén végzett tevékenységekkel és az ott működő létesítményekkel kapcsolatos jogköröket biztosít a tagállamok illetékes hatóságai számára. Ezek a jogkörök kiterjednek az üzemeltetés megtiltására, valamint a kockázatkezelés általános elveinek való megfelelést és a biztonságos üzemeltetés biztosítását szolgáló intézkedések meghozatalának előírására. Az északi-tengeri és atlanti térségben található tagállamok nyolc ilyen végrehajtási intézkedést hoztak a 2017-es jelentéstételi év során.

Három tagállam hajtott végre vizsgálatokat a jelentéstételi időszak alatt: az Egyesült Királyság, Dánia és Hollandia. Az Egyesült Királyság biztonsági és környezetvédelmi aggályok miatt 16, súlyos baleset miatt pedig 2 vizsgálatot végzett el. A jelentéstétel ideje alatt is zajlott az egyik olyan vizsgálat, amelyet az Egyesült Királyság súlyos baleset miatt kezdeményezett. Dánia és Hollandia súlyos baleset miatt egy-egy vizsgálatot végzett el. A 2017-ben elvégzett vizsgálatok teljes száma (20) hasonló a 2016-ban végzett vizsgálatok számához (23).

Az Egyesült Királyság 2017-ben 45 végrehajtási intézkedést hajtott végre a jelentésének e részében említett 139 létesítménye tekintetében (az összesen 188 létesítmény közül), elsősorban javításra irányuló felszólítás formájában. Hollandia 2 végrehajtási intézkedést hozott (közigazgatási bírságok). Ennek megfelelően a 2017-ben meghozott végrehajtási intézkedések teljes száma (47) sokkal nagyobb, mint 2016-ban volt (10).

5. ESEMÉNYADATOK ÉS A TENGERI LÉTESÍTMÉNYEK TEVÉKENYSÉGÉNEK BIZTONSÁGI TELJESÍTMÉNYE

A tengeri olaj- és gázipari tevékenységeket végző tagállamok közül az Egyesült Királyság, Hollandia, Dánia, Németország és Bulgária a következő eseményeket jelentették (az irányelv IX. mellékletével összhangban).

– Az Egyesült Királyságban 2017-ben 30 bejelentendő esemény történt, köztük 2 súlyos baleset. E súlyos balesetek egyikét a jelentéstételkor még mindig vizsgálták, ezért a vizsgálat részletei nem szerepelnek ebben az éves jelentésben. A jelentéstétel idején vizsgált súlyos baleset fő okai az emberi mulasztás és működési okok voltak, valamint a nem megfelelő utasítás/eljárások. Az Egyesült Királyság jelentése (összesen 188 létesítményből) 139 létesítményre tér ki.
– Hollandiában 13 bejelentendő esemény történt, köztük egy súlyos baleset. A súlyos baleset okait nem jelentették be, mivel a jelentéstétel idején az ügyet még vizsgálták.
- Dániában 14 bejelentendő esemény történt, köztük egy súlyos baleset. A súlyos baleset okait nem jelentették be, mivel a jelentéstétel idején az ügyet még vizsgálták.
- Bulgáriában 1 bejelentendő esemény történt, súlyos baleset nem volt.
- Németországban 1 bejelentendő esemény történt, súlyos baleset nem volt.

A súlyos balesetek száma magában foglalja a haláleset, illetve súlyos személyi sérülés magas kockázatával járó eseményeket akkor is, ha a szóban forgó események ténylegesen nem ilyen kimenetellel végződtek.

A jelentendő események többsége a nem szándékolt kibocsátásoknak (az összes esemény 79,7 %-a), 13,6 %-a a kútellenőrzés megszűnésének (kitörés/terelő aktiválása), 1,7 %-a a biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elem (SECE) meghibásodásának és 5,1 %-a a vízi járművek ütközésének kategóriájába sorolható. Nem következett be olyan esemény, amelynek során a személyzet evakuálására lett volna szükség.

5. táblázat: Események kategóriák szerint (az irányelv IX. melléklete, uniós szinten)

A IX. melléklet szerinti kategóriák	**Események száma**	**Események aránya e kategóriában**	**Összes esemény száma**	**Események száma (2016-ban)**
a) Nem szándékolt kibocsátás — Összesen	**47**	**100,0 %**	**79,7 %**	**25**
Égő állapotú olaj-/földgázkibocsátás –- Tűzesetek	1	2,1 %	1,7 %	0
Égő állapotú olaj-/földgázkibocsátás — Robbanások	0	0,0 %	0,0 %	0

	Nem égő állapotú földgázkibocsátás	31	66,0 %	52,5 %	13
	Nem égő állapotú olajkibocsátás	13	27,7 %	22,0 %	7
	Veszélyesanyag-kibocsátás	2	4,3 %	3,4 %	5
b)	**Kútellenőrzés megszűnése — Összesen**	**8**	**100,0 %**	**13,6 %**	**11**
	Kitörés	0	0,0 %	0,0 %	0
	Kitörés/terelő aktiválása	6	75,0 %	10,2 %	11
	Védőelem meghibásodása	2	25,0 %	3,4 %	0
c)	**A biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemek meghibásodása**	**1**	**100,0 %**	**1,7 %**	**3**
d)	**A szerkezeti integritás sérülése — Összesen**	**0**	**–**	**0,0 %**	**2**
	A szerkezeti integritás sérülése	0	–	0,0 %	0
	Stabilitás/úszóképesség csökkenése	0	–	0,0 %	1
	Stabil helyzetből való elmozdulás	0	–	0,0 %	1
e)	**Vízi járművek ütközése**	**3**	**100,0 %**	**5,1 %**	**0**
f)	**Helikopterbalesetek**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**
g)	**Halálos kimenetelű balesetek (*)**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**
h)	**5 vagy több személyt érintő súlyos sérülés egyazon balesetben (*)**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**
i)	**A személyzet evakuálása**	**0**	**–**	**0,0 %**	**1**
j)	**Környezeti balesetek (**)**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**
ÖSSZESEN		**59**	**100,0 %**	**100,0 %**	**42**

(*) Csak ha súlyos balesethez kapcsolódik.

(**) A tagállamok jelentései alapján a súlyos balesetek nem minősültek környezeti balesetnek.

Az EU-ban a bejelentett események teljes száma a 2016-os 42-ről 2017-ben 59-re nőtt, elsősorban a nem szándékolt kibocsátások számának emelkedése miatt. Ezzel szemben a „kútellenőrzés megszűnése” kategóriájú események száma a 2016-os 11-ről 2017-ben 8-ra csökkent, míg „a biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elem meghibásodása” kategóriájú események száma ugyanebben az időszakban 3-ról 1-re csökkent. 2017-ben nem jeleztek szerkezeti integritással kapcsolatos hibákat, míg 2016-ban 2 ilyen eseményt jelentettek. Ezen kívül 2017-ben a személyzet evakuálására sem került sor, 2016-ban viszont egyszer kellett evakuálni a személyzetet.

2017-ben 3 alkalommal történt vízi járművel való ütközés, míg 2016-ban egy ilyen esetet sem jelentettek, és 2 alkalommal hibásodott meg a kút védőeleme, 2016-ban viszont egy ilyen eset sem volt. 2017-ben összesen 4 eseményt soroltak a súlyos baleset kategóriába[6], mivel potenciálisan halálesettel vagy súlyos személyi sérüléssel végződhettek volna. Ezeket az illetékes hatóságok még mindig vizsgálják. 2016-ban viszont két súlyos balesetet is jelentettek.

6. KÖVETKEZTETÉSEK

A 2016. évhez viszonyítva 2017-ben a létesítmények száma és a kőolaj- és földgáztermelés általánosságban enyhe csökkenést mutatott (a létesítmények száma 586-ról 554-re csökkent, míg az össztermelés 2,7 %-kal esett vissza). Az elvégzett ellenőrzések és vizsgálatok száma nem változott jelentősen.

A Bizottság a tagállamok által szolgáltatott adatok alapján értékeli az EU tengeri olaj- és gázipari tevékenységeinek biztonságát, a jelentésről szóló végrehajtási rendelet rendelkezéseinek megfelelően. Ennek megfelelően a Bizottság értékelésének pontosságát befolyásolják a tagállamok által benyújtott információk.

2016-hoz hasonlóan 2017-ben sem jelentettek halálesetet. A Bizottság továbbá értékeli az olyan kategóriákba tartozó események számának csökkenését, mint például a kútellenőrzés megszűnése, a biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elem meghibásodása, valamint a szerkezeti integritás sérülése. A Bizottság tudomásul vette a súlyos balesetek, a nem szándékolt kibocsátások, a vízi járművek ütközéseinek, valamint a kutak védőelemei meghibásodásának számát. A fentiek alapján megállapítható, hogy 2017-ben az európai tengeri kitermelési ágazat biztonsági teljesítménye jó volt.

[6] HL L 178., 2013.6.28., 73. o.:
A 2. cikk (1) bekezdésében: „súlyos baleset” a létesítményekkel vagy a kapcsolódó infrastruktúrákkal kapcsolatosan előforduló következő események valamelyike:
a) robbanással, tűzesettel, a kútellenőrző rendszer meghibásodásával, illetve olaj, gáz vagy veszélyes anyagok kibocsátásával járó esemény, amely halálesetekkel vagy súlyos személyi sérüléssel vagy ezek jelentős potenciális kockázatával jár;
b) a létesítmény vagy a kapcsolódó infrastruktúrák súlyos károsodásához vezető esemény, amely halálesetekkel vagy súlyos személyi sérüléssel vagy ezek jelentős potenciális kockázatával jár;
c) bármilyen olyan egyéb esemény, amelynek következtében legalább öt, a veszélyforrás helyét képező tengeri létesítményen tartózkodó, illetve a létesítménnyel vagy a kapcsolódó infrastruktúrával kapcsolatos tengeri olaj- és gázipari tevékenységet folytató személy életét veszti vagy súlyosan megsérül; vagy
d) az a), b) és c) pontban említett események következtében bekövetkező minden súlyos környezeti esemény.
Annak meghatározására, hogy egy esemény az a), b), vagy d) pontban foglaltak szerint súlyos balesetnek minősül-e, egy olyan létesítményt, amelyen rendszerint nem tartózkodik senki, úgy kell kezelni, mintha tartózkodnának azon.